

og Byraad, var ret afvigende fra hinanden, og det førte atter til, at der vistnok fra Ministerens Side ikke blev og maaske heller ikke kunde blive taget særlig meget Hensyn til dem. Mit Parti ønsker i den Anledning den lille Ændring indført, at Ministeren, naar han udsteder sin næste Bekendtgørelse i Henhold til § 12, ikke blot, som det bestemmes, skal høre Amsraad og Byraad og Sundhedsstyrelsen, men tillige Lønningsraadet. Hvis de andre Partier og Ministeren kunde tiltræde denne lille Ændring, mener mit Parti, at Lovforslaget i øvrigt er saa klart og lige til og vel begrundet, at det ikke vil være nødvendigt at undergive det Udvalgsbehandling, da dette lille Ændringsforslag meget vel kan stilles til anden Behandling. Motiveringen er, som sagt, den, at man som Regel maa paaregne, at disse Udtalelser fra Amts- og Byraad vil blive saa afvigende fra hinanden, at det vil blive vanskeligt, maaske umuligt for Ministeren at tage Hensyn til dem, men naar disse forskelligartede Udtalelser fra Amts- og Byraad derefter bliver forelagt for Lønningsraadet, mener mit Parti, at der ved vil der vindes en noget større Sikkerhed for, at der kan blive taget det Hensyn, vi kunde ønske, til de Udtalelser, som kommer fra Amts- og Byraad. I og for sig synes jeg, det vil være en Behagelighed for Ministeren, at han ikke enevældig skal udstede disse Takstbestemmelser, men at han kan faa Lejlighed til at samarbejde med det Lønningsraad, som har gode Betingelser for at være medbestemmende og raadgivende i saa Henseende.

Forsaavidt altsaa de andre Partier og Ministeren kan gaa ind paa denne lille Ændring, er mit Parti villigt til at stemme for Lovforslaget i uforandret Skikkelse.

Bjerring: Da den gældende Lov om Jordmodervæsenet er vedtaget den 13. Juli 1914 og ikke i den mellemliggende Tid er blevet ændret, maa man sige, at det paa Grund af de stedfundne Prisstigninger paa alle Livsforbrødenheder nu er betimeligt ogsaa at forhøje Distriktsjordemødrenes Lønninger. Vi har atter her en Lønningslov, hvor Lønningerne fastsættes af Staten, medens Kommunerne blot har at betale dem; jeg kunde ønske, at Staten i noget større Udstrækning, end Tilfældet er efter denne Lov, blev delagtig i Udgifterne. Det er givet, at Distriktsjordemødrenes Stilling maa forbedres paa Grund af de under Krigen skete store Prisstigninger, og Princippet i Lovforslaget er

dette, at samtlige Lønninger skal forhøjes med 100 pCt.

Der er et enkelt Punkt i Lovforslaget, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. § 8, 5te Stykke, i den gældende Lov foreslaas ændret saaledes, at Staten yder et Tilskud af indtil 400 Kr. aarlig til Distriktsjordemødre paa saadanne Steder, hvor Fødslernes Antal er særlig ringe. Beløbet, som ikke er pensionsgivende, fastsættes af Justitsministeren efter Amsraadets eller Byraadets Indstilling for 5 Aar ad Gangen. Det forekommer imidlertid mig at være et rimeligt Forlangende, at der ogsaa beregnes Pension af dette Beløb. Det kan jo udmærket tænkes, at man er godt tilfreds med vedkommende Distriktsjordemoder og nødvendig vil af med hende, men naar hendes Pension vil blive mindre, hvis hun bliver paa Stedet, fristes hun til at søge andetsteds hen. Det er ogsaa saa ringe en Udgift, der bliver Tale om, at den vil være overkommelig baade for Stat og Kommune. — I øvrigt hilser jeg med Glæde Bestemmelsen om, at Distriktsjordemødrene med Hensyn til Pensionsberegning falder ind under de Regler, som er fastsatte for Statens Tjenestemænd. Dette maa siges at være en ganske god Forbedring fra den nuværende Ordning.

Der er endnu et Punkt, jeg gerne vil henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa. Det bestemmes i Lovforslaget, at Alderstilløbene skal falde hvert 4de Aar, men da vi i hele den øvrige Lønningslovgivning har indført 3-aarige Stigninger, vil det dog ogsaa være rimeligt at give Distriktsjordemødrene Alderstillæg hvert 3die Aar, saaledes at de kommer op paa Slutlønnen i Løbet af 12 Aar i Stedet for 16.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det ærede Medlem fra Odders (Hegelund-Lange) Henstilling angaaende Spørgsmaalet om Mindstebeløbene, saaledes at vi overalt faar en nogenlunde ensartet Afgørelse. Forholdet er jo det, at adskillige Kommuner i saa Henseende stiller sig meget karrige overfor Distriktsjordemødrene. Jeg har for et Par Dage siden faaet en Henvendelse fra en Distriktsjordemoder, som paapeger, at adskillige Kommuner har nægtet at forhøje de Mindstebeløb, som er blevet fastsat for 5 Aar siden, og ligeledes rent ud har nægtet at tilstaa et ekstra Dyrtidstillæg. F. Eks. har Distriktsjordemoderen i Nibe rettet en Henvendelse til Byraadet dels om at faa Mindstebeløbet forhøjet fra 10 til 15 Kr. og dels at faa et beskedent Dyrtidstillæg, men begge-